

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy

w Z. w sprawie z powództwa G. C. (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą

w W. przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 973,40 zł

z odsetkami umownymi za okres od dnia 7 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu oddalił powództwo w całości uznając dochodzone pozwem roszczenie za nieudowodnione.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła apelacją strona powodowa zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1) mające wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- dokonanie dowolnej i nielogicznej, a nie swobodnej oceny dowodów przedłożonych w sprawie, której skutkiem był brak przyznania wiary dokumentom wskazanym przez Powoda, z których wynikała podstawa jego roszczenia, podczas gdy logiczna i spójna ocena przedmiotowych dowodów pozwoliłaby uznać roszczenie Powoda za zasadne, co w konsekwencji spowodowało naruszenie art. 60 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż zawarcie przez Pozwaną umowy pożyczki w formie elektronicznej (przelew dokonany przez Pozwaną kwoty 0,01 PLN na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. potwierdzający wolę zawarcia umowy oraz przelew przez Powoda kwoty tytułem pożyczki) nie stanowią dowodu zawarcia umowy pożyczki, podczas gdy naruszony przepis stanowi, iż wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde jej zachowanie, w sytuacji w której Pozwana nie kwestionowała w toku postępowania okoliczności zawarcia z umowy pożyczki,

- uznanie, iż Powód nie wykazał w toku postępowania, że faktycznie doszło do zawarcia umowy z Pozwaną, podczas gdy Powód jako dowód zawartej umowy przedłożył do akt sprawy pełną dokumentację w sprawie (w tym umowę ramową, wezwania Pozwanej do zapłaty, wyciąg z rachunku Pożyczkodawcy), czym udowodnił istnienie, wysokość oraz wymagalność roszczenia,

- nieustosukowanie się do przedłożonego przez Powoda dowodu w postaci wyciągu z rachunku bankowego potwierdzającego przelew kwoty pożyczki na konto Pozwanej, zatytułowanego numerem umowy pożyczki, którego prawidłowa analiza doprowadziłaby do stwierdzenia, iż istnienie, zasadność oraz wysokość roszczenia została przez Powoda udowodniona,

2) naruszenie prawa materialnego, tj.

- art. 7 Pr. bankowego poprzez jego niezastosowanie na gruncie niniejszej sprawy co skutkowało przyjęciem, iż Powód pomimo przedłożenia oryginału dokumentu jakim jest wyciąg z rachunku bankowego Pożyczkodawcy potwierdzający przelew kwoty pożyczki oraz 0,01 zł, nie przedłożył dowodów potwierdzających dokonanie rejestracji w systemie teleinformatycznym Powoda przez Pozwaną oraz fakt zawarcia umowy,

- art. 6 k.c. w związku z art. 60 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że Powód nie wykazał istnienia roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości, podczas gdy Powód dołożył wszelkich starań załączając wszelkie dokumenty wykazujące zasadność oraz wysokość roszczenia, w szczególności za pomocą wyciągu z rachunku Powoda dokumentującego przelew kwoty 0,01 zł inicjujący umowę i potwierdzający wyrażenie zgody Pozwanej na związanie się umową pożyczki oraz przelew kwoty tytułem pożyczki na rachunek Pozwanej,

W kontekście powyższych zarzutów powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwot żądanych pozwem oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie instancje.

Skarżący sformułował również wnioski ewentualny o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Pozwanej na rzecz Powoda kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przypisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku. Sąd Okręgowy podziela także ocenę prawną dochodzonego roszczenia dokonaną przez Sąd Rejonowy, zarówno co do przyjętej podstawy prawnej oceny jego zasadności, jak i wyników tej oceny.

Apelacja powoda nie jest zasadna.

Wbrew zapatrywaniom skarżącego, Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie przede wszystkim nie naruszył zasady określonej w art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie

z którą sąd winien oceniać wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Mimo przeciwnych sugestii apelacji, Sąd I Instancji, dokonał wnikliwej

i trafnej oceny przedstawionych w sprawie dowodów, w oparciu o którą wyprowadził również słuszne wnioski jurydyczne. A swoje stanowisko przy tym także przekonująco i wyczerpująco uzasadnił. Wobec faktu, że nie jest rzeczą Sądu Odwoławczego powielanie wyводу prawidłowo przedstawionego już przez Sąd Rejonowy, którego argumentację Sąd Okręgowy w całości podziela,

w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy na odniesieniu się do zarzutów podniesionych przez skarżącego w apelacji.

Wskazać należy, że przedstawiając nie uwierzytelnione i nie podpisane kserokopie dokumentów, w tym: upomnienia i wezwania do zapłaty (karta 42-45), wyciągi z konta z potwierdzeniem operacji finansowych dokonanych przez pozwaną (wpłata kwoty 0,01 zł na potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki numer (...) - karta 46) i pierwotnego wierzyciela (przelew kwoty 700 zł tytułem umowy pożyczki numer (...) - karta 47), formularz umowy pożyczki (karta 35-40), powód w istocie nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność istnienia roszczenia dochodzonego pozewem roszczenia. Podkreślić również należy, że załączony do pozwu fragment wyciągu z konta bankowego nie zawiera określenia posiadacza tego rachunku. Nadto uzasadnione

i niewyjaśnione przez skarżącego w toku postępowania rozpoznawczego wątpliwości budzi rozbieżność w zakresie oznaczenia numeru pożyczki w tytule przelewu uznającego i obciążającego rachunek, którego wyciąg załączono do pozwu.

W konsekwencji powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, skutkująca oddaleniem powództwa konstatacja Sądu Rejonowego, w myśl której skarżący nie podołał ciężarowi udowodnienia zasadności i wysokości dochodzonego pozewem roszczenia, została dokonana przez Sąd Rejonowy bez naruszenia reguł swobodnej oceny dowodów wynikającej z art. 233 § 1 k.p.c.

Nie ma też racji skarżący zarzucając naruszenie prawa materialnego. Jak się wydaje umknęło uwadze apelującego, że podstawą rozstrzygnięcia wskazaną

w uzasadnieniu Sądu I instancji było przede wszystkim nie sprostanie przez stronę powodową jej obowiązkom dowodowym.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację powoda.